

تخلف ۱۱۸ میلیارد ریالی واحدهای تولیدی لرستان

صفحه ۳

برقراری مقرری بیمه بیکاری برای ۱۸۰۸ نفر در لرستان

صفحه ۳

صدر فولاد؛ احیای واقعی یا یک وعده دیگر؟

صفحه ۲

هشدار دادستان لرستان درباره اقدامات سازمان یافته هنجارشکنانه

صفحه ۲

آفتابگردان به مزارع لرستان رسید

صفحه ۳

از کف کارخانه تا نیمه‌راه تصفیه‌خانه؛ رد پای یک تغییر در صنعت لرستان

صفحه ۴

دو سال دولت پزشکیان؛ میان وعده و واقعیت

سمیه روزبهانی

مدیرمسئول

هفته دولت فرصتی برای مرور عملکرد دولت‌هاست؛ اما ارزیابی یک دولت نباید به فهرست اقدامات و آمارهای رسمی محدود شود. دو سال پس از آغاز به کار دولت مسعود پزشکیان، اکنون می‌توان با فاصله‌ای بیشتر، مسیر طی‌شده را بررسی کرد؛ بدون آنکه شرایط دشوار کشور را نادیده گرفت یا ضعف‌های دولت را پشت این شرایط پنهان کرد. پزشکیان در انتخاباتی پیروز شد که بخشی از جامعه، پس از سال‌ها فاصله گرفتن از سیاست، بار دیگر در آن مشارکت کرد. این اتفاق برای دولت یک سرمایه اجتماعی ایجاد کرد، اما هم‌زمان انتظاراتی نیز به همراه داشت. رأی‌دهندگان انتظار داشتند در شیوه اداره کشور، حل مسائل اقتصادی و اجتماعی و نحوه مواجهه با مسائل داخلی و خارجی، تغییراتی را مشاهده کنند ...

شرح کامل صفحه ۲

کمیته امداد لرستان و روایت یک مسیر از حمایت تا توانمندسازی

کلید، پایان ماجرا نیست

خانه، فقط یک ضلع ماجراست

در سیاست‌های حمایتی، فاصله میان «کمک» و «توانمندسازی» فاصله‌ای تعیین‌کننده است. کمک می‌تواند یک نیاز فوری را پاسخ دهد، اما توانمندسازی باید امکان ادامه مسیر را برای فرد و خانواده فراهم کند. از همین رو، برنامه‌های اشتغال و خودکفایی کمیته امداد لرستان در کنار اقدامات حوزه مسکن اهمیت پیدا می‌کند. شناسایی مددجویان، زنان سرپرست خانوار و فرزندان مددجوی واجد شرایط خوداشتغالی و برنامه‌ریزی برای پرداخت تسهیلات اشتغال‌زایی، بخشی از تلاش برای ایجاد درآمد پایدار در خانواده‌های تحت حمایت است. در چنین الگویی، مسکن و اشتغال دو موضوع جدا از هم نیستند. خانه می‌تواند امنیت ایجاد کند و اشتغال می‌تواند این امنیت را پایدار سازد. معیار موفقیت نیز در نهایت همین‌جاست؛ اینکه خانواده پس از دریافت حمایت، تا چه اندازه بتواند روی پای خود بایستد.

وقتی حمایت، فرهنگ را هم دربرمی‌گیرد

روایت کمیته امداد لرستان تنها به معیشت محدود نمی‌شود. فعالیت‌های فرهنگی و تربیتی نیز بخش دیگری از برنامه‌های این نهاد را تشکیل می‌دهد. در همین چارچوب، تفاهم‌نامه همکاری میان ستاد اقامه نماز استان لرستان و کمیته امداد امام خمینی (ره) با هدف ترویج و تعمیق فرهنگ نماز به امضا رسیده است. از سوی دیگر، برنامه‌های اردوهای تربیتی و فرهنگی نیز در دستور کار قرار گرفته و ۲۸۰۰ مددجوی لرستانی برای حضور در اردوهای درون و برون‌استانی پیش‌بینی شده‌اند. همچنین ۲۰۰ دختر عضو طرح ملی «پاس» در برنامه‌های آموزشی و توانمندسازی مشارکت دارند. این برنامه‌ها یک پیام روشن دارند: حمایت اجتماعی فقط پرداخت کمک‌هزینه و تأمین نیازهای مادی

در پیچه لرستان |

۱۵۴ خانواده مددجوی لرستانی در مسیر خانه‌دار شدن قرار گرفته‌اند؛ اما اجرای توانمندسازی به دیوارهای این خانه‌ها ختم نمی‌شود. ساخت ۵۵۰ واحد مسکونی، برنامه‌های خرید و تعمیر مسکن، اشتغال‌زایی، آموزش و فعالیت‌های فرهنگی، تصویری از سیاستی را ترسیم می‌کند که قرار است از تأمین یک سرپناه، به ساختن یک زندگی پایدار برسد. خانه برای خانواده‌ای که سال‌ها با دغدغه اجاره، ناامنی سکوتی و هزینه‌های سنگین زندگی دست‌وپنجه نرم کرده، فقط چهار دیوار و یک سقف نیست؛ نقطه‌ای برای ایستادن و دوباره ساختن است. از همین زاویه، برنامه کمیته امداد امام خمینی (ره) لرستان برای واگذاری ۱۵۴ واحد مسکونی به مددجویان، فراتر از یک خبر عمرانی و در قامت بخشی از سیاست حمایت اجتماعی قابل ارزیابی است.

به گفته بهزاد مرادی، مدیرکل کمیته امداد امام خمینی (ره) لرستان، این واحدها با استفاده از تسهیلات، کمک‌های بلاعوض و سایر حمایت‌های مالی تأمین شده و به خانواده‌های واجد شرایط تحت حمایت واگذار می‌شوند.

اما عدد ۱۵۴، تنها عدد این روایت نیست. ۵۵۰ واحد مسکونی دیگر نیز در نقاط مختلف استان در حال ساخت است و در مراحل مختلف پیشرفت فیزیکی قرار دارد؛ ظرفیتی که نشان می‌دهد مسئله مسکن مددجویان در دستور کار کمیته امداد، یک برنامه مقطعی نیست. دامنه این حمایت نیز به ساخت خانه محدود نمی‌شود. برای ۳۷۹۹ نفر از مددجویان شهری و روستایی، اقدامات مرتبط با خرید و تعمیر مسکن پیش‌بینی شده و برنامه تعمیر ۹۰۰ منزل نیز در دستور کار قرار گرفته است.

این مجموعه اقدامات، در ظاهر درباره مسکن است، اما در عمق خود با مسئله‌ای بزرگ‌تر پیوند دارد: امنیت زندگی.

خانواده‌ای که صاحب خانه می‌شود، بخشی از هزینه‌های ثابت زندگی را از دوش خود برمی‌دارد؛ اما اگر قرار باشد این تغییر به توانمندی واقعی منجر شود، خانه باید با شغل، درآمد و مهارت همراه شود.

نیست؛ آموزش، مهارت، هویت اجتماعی و افزایش مشارکت نیز بخشی از مسیر توانمندسازی است. **آن سوی عددها** ۱۵۴ واحد واگذارشده، ۵۵۰ واحد در حال ساخت، ۳۷۹۹ نفر مشمول برنامه‌های خرید و تعمیر مسکن و ۹۰۰ منزل در مسیر تعمیر؛ اینها اعداد مهمی هستند، اما هنوز تمام داستان را روایت نمی‌کنند. پشت هر عدد، یک خانواده قرار دارد؛ خانواده‌ای با مجموعه‌ای از نیازها، امیدها و دشواری‌ها. به همین دلیل، سنجش موفقیت این برنامه‌ها نباید فقط با تعداد واحدهای ساخته‌شده یا میزان تسهیلات پرداختی انجام شود. پرسش مهم‌تر این است که این خدمات چه تغییری در زندگی مددجویان ایجاد می‌کنند. آیا خانواده‌ای که خانه‌دار شده، امکان پس‌انداز بیشتری پیدا می‌کند؟ آیا دریافت‌کننده تسهیلات اشتغال توانسته کسب‌وکار خود را تثبیت کند؟ آیا فرزندان خانواده از فرصت آموزشی و مهارتی بیشتری برخوردار شده‌اند؟ و مهم‌تر از همه، چند خانواده توانسته‌اند از حمایت مستمر فاصله بگیرند؟ پاسخ به این پرسش‌هاست که فاصله میان «ارائه خدمت» و «توانمندسازی» را مشخص می‌کند.

کلید، آغاز راه است

مسکن، اشتغال، آموزش و حمایت فرهنگی، اگر در کنار یکدیگر قرار بگیرند، می‌توانند از یک سیاست حمایتی، یک مسیر توانمندسازی بسازند. در این میان، ۱۵۴ کلید شاید نماد ملموس‌ترین بخش این سیاست باشند؛ اما ارزش واقعی آنها زمانی آشکار می‌شود که پشت هر کلید، خانواده‌ای بتواند آینده‌ای باثبات‌تر بسازد. برای همین، کلید، پایان ماجرا نیست؛ آغاز راهی است که باید از سقف خانه عبور کند و به امنیت، درآمد پایدار و استقلال برسد. روایت واقعی این کلیدها، نه روز تحویل خانه، بلکه روزی نوشته می‌شود که یک خانواده دیگر برای ادامه زندگی، نیازمند دست دیگری نباشد.

دو سال دولت پزشکیان؛ میان وعده و واقعیت

هفته دولت فرصتی برای مرور عملکرد دولت‌هاست؛ اما ارزیابی یک دولت نباید به فهرست اقدامات و آمارهای رسمی محدود شود. دو سال پس از آغاز به کار دولت مسعود پزشکیان، اکنون می‌توان با فاصله‌ای بیشتر، مسیر طی‌شده را بررسی کرد؛ بدون آنکه شرایط دشوار کشور را نادیده گرفت یا ضعف‌های دولت را پشت این شرایط پنهان کرد.

پزشکیان در انتخاباتی پیروز شد که بخشی از جامعه، پس از سال‌ها فاصله گرفتن از سیاست، بار دیگر در آن مشارکت کرد. این اتفاق برای دولت یک سرمایه اجتماعی ایجاد کرد، اما هم‌زمان انتظاراتی نیز به همراه داشت. رأی‌دهندگان انتظار داشتند در شیوه اداره کشور، حل مسائل اقتصادی و اجتماعی و نحوه مواجهه با مسائل داخلی و خارجی، تغییراتی را مشاهده کنند.

دولت چهاردهم اما خیلی زود با شرایطی فراتر از یک دوره معمول اجرایی مواجه شد. بحران‌های امنیتی، افزایش تنش‌های منطقه‌ای و در ادامه جنگ، فضای تصمیم‌گیری را پیچیده کرد. در چنین وضعیتی، حفظ ثبات کشور، استمرار خدمات عمومی و اداره امور روزمره اهمیت ویژه‌ای داشت و دولت ناچار بود بخشی از توان خود را صرف مدیریت بحران کند.

با این حال، دشواری شرایط نمی‌تواند همه مسئولیت‌های دولت را توضیح دهد. اقتصاد، معیشت، اشتغال، سرمایه‌گذاری، خدمات عمومی و کارآمدی نظام اداری همچنان در حوزه مسئولیت دولت قرار دارند. مردم نیز عملکرد دولت را بیش از گزارش‌های رسمی، با هزینه‌های زندگی، قدرت خرید و کیفیت خدماتی که دریافت می‌کنند می‌سنجند.

در سیاست خارجی نیز دولت در موقعیتی دشوار قرار دارد. فشارهای خارجی و اختلاف دیدگاه‌های داخلی درباره نحوه مواجهه با آنها، تصمیم‌گیری را پیچیده کرده است. در چنین شرایطی، حفظ امنیت و منافع ملی و استفاده از ظرفیت دیپلماسی باید هم‌زمان مورد توجه قرار گیرد. نتیجه این سیاست‌هاست که در نهایت باید معیار قضاوت باشد، نه صرفاً شعارها و مواضع سیاسی.

«وفاق ملی» نیز یکی از وعده‌های مهم پزشکیان بود. اکنون این پرسش مطرح است که این مفهوم تا چه اندازه از سطح شعار به شیوای برای اداره کشور تبدیل شده است. وفاق زمانی معنا پیدا می‌کند که به تصمیم‌گیری بهتر، کاهش اختلافات فرسایشی و حل مسائل مردم منجر شود؛ صرف حضور جریان‌های مختلف در دولت نمی‌تواند به‌تنهایی نشانه تحقق آن باشد.

در کنار این مسائل، اعتماد عمومی همچنان یکی از مهم‌ترین سرمایه‌های دولت است. مردمی که دوباره به صندوق رأی اعتماد کردند، حق دارند درباره عملکرد دولت پرسش کنند و پاسخ بخواهند. در مقابل، دولت نیز باید درباره موفقیت‌ها و ناکامی‌های خود شفاف‌تر سخن بگوید. پذیرش ضعف‌ها لزوماً نشانه ناکارآمدی نیست و ارائه فهرست اقدامات نیز به خودی خود نشانه موفقیت محسوب نمی‌شود.

از این منظر، ارزیابی دولت باید میان دو نگاه افراطی حرکت کند. نه همه مشکلات کشور محصول عملکرد این دولت است و نه همه کاستی‌ها را می‌توان به شرایط گذشته و عوامل بیرونی نسبت داد. بخشی از مشکلات ساختاری و فراتر از اختیار دولت‌اند و بخشی به تصمیم‌ها، مدیریت و عملکرد دستگاه اجرایی مربوط می‌شوند.

دو سال برای سنجش جهت حرکت یک دولت زمان قابل توجهی است، هرچند برای قضاوت نهایی درباره همه وعده‌ها کافی نیست. اکنون دولت باید از تجربه دو سال گذشته برای اصلاح ضعف‌ها و تعیین اولویت‌های روشن‌تر استفاده کند.

هفته دولت می‌تواند فرصتی باشد برای پاسخ به چند سؤال ساده: چه وعده‌هایی محقق شده، چه وعده‌هایی باقی مانده و چرا؟ دولت در کجا توانسته بر موانع غلبه کند و در کجا ناکام مانده است؟ و مهم‌تر از همه، برای فاصله میان وضعیت موجود و انتظارات مردم چه برنامه‌ای دارد؟

کارنامه دولت پزشکیان هنوز نهایی نشده است. آنچه امروز می‌توان سنجید، جهت حرکت آن و فاصله میان وعده و نتیجه است. در نهایت، داوری اصلی نه در گزارش‌های رسمی، بلکه در تجربه مردم از اقتصاد، خدمات، امنیت و کیفیت زندگی شکل خواهد گرفت.

سمیه روزبهانی، مدیرمسئول

صدر فولاد؛ احیای واقعی یا یک وعده دیگر؟

را روشن می‌کند:

احیای صدر فولاد فقط مسئله یک دارایی صنعتی نیست؛ مسئله تعیین تکلیف نیروی انسانی مرتبط با آن نیز هست.

بنابراین در فرآیند احیای جدید، وضعیت مطالبات، سوابق بیمه‌ای و بازگشت نیروهای سابق باید به صورت شفاف اعلام شود.

چرا این بار باید متفاوت باشد؟

صدر فولاد پیش از این نیز خبر بازگشت به تولید را تجربه کرده است.

فعالیت کوتاه‌مدت کارخانه در فاصله ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۲ و سپس توقف دوباره، مهم‌ترین هشدار برای تصمیم‌گیران امروز است.

بنابراین موفقیت این پروژه را نباید با «روشن شدن خط تولید» سنجید.

معیار واقعی باید مجموعه‌ای از شاخص‌ها باشد:

بازگشت تولید مستمر، تأمین مواد اولیه، فروش محصول، پرداخت منظم حقوق، تعیین تکلیف بدهی‌ها و حل مسئله مالکیت.

اگر این حلقه‌ها کامل نشوند، راه‌اندازی دوباره می‌تواند صرفاً یک وقفه کوتاه در یک دوره طولانی تعطیلی باشد.

آزمون صدر فولاد برای سیاست احیای واحدهای راکد

استان لرستان در سال‌های اخیر موضوع احیای واحدهای راکد صنعتی را به‌عنوان یکی از محورهای سیاست اقتصادی خود دنبال کرده است و استاندار نیز توان از یک نمونه موفق احیا سخن گفت.

از این منظر، صدر فولاد فقط یک کارخانه نیست؛ یک آزمون قابل مشاهده برای سیاست احیای واحدهای صنعتی راکد است.

اگر کارخانه پس از تعیین تکلیف مسائل مالی و مالکیتی بتواند تولید مستمر خود را از سر بگیرد، می‌توان از یک نمونه موفق احیا سخن گفت.

اما اگر دوباره فرآیند در مرحله بازدید، جلسه، وعده و پیگیری متوقف شود، تجربه صدر فولاد یک پیام متفاوت خواهد داشت:

مسئله واحدهای راکد فقط نبود اراده برای احیاست؛ گاهی پیچیدگی مالکیت، بدهی و سرمایه در گردش، احیای تولید را دشوارتر از اعلام آن می‌کند.

حرف آخر

صدر فولاد امروز بیش از آنکه به یک خبر درباره «احیای یک کارخانه» نیاز داشته باشد، به یک تقویم شفاف برای بازگشت به تولید نیاز دارد.

مسئولان گفته‌اند خط تولید آماده است؛ ظرفیت سالانه حدود ۲۰۰ هزار تن است؛ کارخانه در صورت رفع موانع می‌تواند در کمتر از سه ماه به بهره‌برداری برسد و برای آن ظرفیت اشتغال مستقیم حدود ۲۰۰ نفر اعلام شده است. در مقابل، پرونده با مشکلات مالی، مطالبه حدود ۴۰ میلیون یورویی بانک کشاورزی و اختلافات مالکیتی روبه‌روست.

اکنون بهترین مطالبه رسانه‌ای از متولیان پرونده ساده‌است: تاریخ دقیق شروع تولید را اعلام کنید و در پایان همان مهلت، به جای گزارش یک جلسه دیگر، گزارش تولید ارائه دهید.

صدر فولاد زمانی واقعاً احیا شده است که محصول از خط تولید خارج شود؛ نه زمانی که خبر احیای آن منتشر شود.

هنوز نمی‌توان نتیجه گرفت که در همان سال به ظرفیت ۲۰۰ هزار تن خواهد رسید. راه‌اندازی مجموعه، امکان استفاده از ظرفیت قانونی برای تملک واحد توسط بانک مطرح است.

این عدد باید با یک ملاحظه مهم خوانده شود:

۴۰ میلیون یورو، در این گزارش به‌عنوان رقم اعلام‌شده از سوی معاون اقتصادی استانداری درج می‌شود، نه به‌عنوان رقم مستقلی که هفته‌نامه از

صورت‌های مالی یا اسناد بانکی استخراج کرده باشد.

این تفکیک در یک گزارش حرفه‌ای ضروری است؛ زیرا میان «رقمی که یک مقام مسئول اعلام کرده» و «رقمی که با سند مالی مستقل راستی‌آزمایی شده» تفاوت وجود دارد.

در حال حاضر، آنچه مستند است این است که مقام مسئول استانی، مطالبه بانک کشاورزی را حدود ۴۰ میلیون یورو اعلام کرده است.

خط تولید آماده است؛ اما «آماده بودن، یعنی چه؟

یکی از مهم‌ترین اظهارات جدید درباره صدر فولاد از سوی معاون اقتصادی استانداری لرستان مطرح شده است.

او گفته کارخانه در زمینی به وسعت حدود ۱۷ هکتار احداث شده و خط تولید آن «به‌طور کامل آماده و

مهیاست». همچنین اعلام کرده است در صورت رفع موانع موجود، کارخانه می‌تواند در کمتر از سه ماه به بهره‌برداری برسد.

این بخش از روایت، اتفاقاً نیازمند راستی‌آزمایی میدانی است.

زیرا «خط تولید آماده است» با «کارخانه آماده تولید تجاری و مستمر است» یکسان نیست.

برای تولید واقعی باید دست‌کم تکلیف چند موضوع روشن باشد:

- وضعیت عملیاتی تجهیزات در زمان حاضر چیست؟
- چه میزان تعمیر یا اورهال مورد نیاز است؟
- مواد اولیه از چه محلی و با چه سازوکاری تأمین می‌شود؟
- سرمایه در گردش مورد نیاز چقدر است؟
- قرارداد یا بازار فروش محصول وجود دارد یا باید پس از راه‌اندازی ایجاد شود؟
- برق، گاز و سایر زیرساخت‌های مورد نیاز در چه وضعیتی هستند؟
- وضعیت عملیاتی تجهیزات در زمان حاضر چیست؟
- چه میزان تعمیر یا اورهال مورد نیاز است؟
- مواد اولیه از چه محلی و با چه سازوکاری تأمین می‌شود؟
- سرمایه در گردش مورد نیاز چقدر است؟
- قرارداد یا بازار فروش محصول وجود دارد یا باید پس از راه‌اندازی ایجاد شود؟
- برق، گاز و سایر زیرساخت‌های مورد نیاز در چه وضعیتی هستند؟

تا زمانی که پاسخ مستند به این پرسش‌ها منتشر نشود، «کمتر از سه ماه» باید برآورد اعلام‌شده از سوی معاون استاندار تلقی شود، نه یک موعد قطعی بهره‌برداری.

ظرفیت ۲۰۰ هزار تنی؛ ظرفیت اسمی یا تولید قابل تحقق؟

در اظهارات اخیر مسئولان، ظرفیت تولید سالانه صدر فولاد حدود ۲۰۰ هزار تن اعلام شده است. همچنین نماینده خرم‌آباد و چگنی در مجلس گفته است این مجموعه در صورت بازگشت به فعالیت، ظرفیت اشتغال مستقیم حدود ۲۰۰ نفر را خواهد داشت.

اما این دو عدد نیز نباید بدون توضیح در ذهن مخاطب تبدیل به «۲۰۰ هزار تن تولید قطعی» و «۲۰۰ شغل قطعی» شوند.

آنچه فعلاً مستند است، ظرفیت اعلام‌شده است. تولید واقعی تابع سرمایه در گردش، تأمین مواد اولیه، وضعیت تجهیزات، انرژی، مدیریت و بازار فروش خواهد بود.

این روایت قدیمی است و نمی‌توان وضعیت امروز

کارگران را بر اساس آن قضاوت کرد؛ اما یک نکته

پس از سال‌ها توقف تولید، پرونده کارخانه خرم‌آباد دوباره روی میز هیأت حمایت از صنایع رفته است؛ اما این بار تکلیف بدهی، مالکیت و زمان بازگشت به تولید چیست؟

گزارش ویژه – دریچه لرستان |

صدر فولاد خرم‌آباد دوباره به نقطه‌ای رسیده که سال‌هاست اقتصاد لرستان انتظارش را می‌کشد:

بازگشت به مدار تولید.

اما تفاوت این بار با وعده‌های قبلی در چیست؟

در روزهای پایانی مرداد، رئیس هیأت حمایت از صنایع وزارت صنعت، معدن و تجارت از کارخانه بازدید کرد و اعلام شد پرونده صدر فولاد برای بررسی امکان قرار گرفتن تحت پوشش این هیأت در دستور کار قرار گرفته است. رئیس هیأت حمایت از صنایع، مشکل گردش مالی و اختلاف میان شرکا را از جمله موانع توقف فعالیت این واحد عنوان کرده است.

همزمان، معاون هماهنگی امور اقتصادی استانداری لرستان گفته است این کارخانه از سال ۱۳۹۶ عملاً تعطیل بوده و تنها در مقطعی کوتاه، طی سال‌های ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۲، حدود یک تا دو ماه فعالیت کرده و سپس به دلیل مشکلات مالکیتی دوباره متوقف شده است.

بنابراین مسئله امروز صدر فولاد فقط «راه‌اندازی یک کارخانه تعطیل» نیست؛ مسئله این است که آیا این بار موانعی که در سال‌های گذشته بارها مانع بازگشت پایدار کارخانه شده‌اند، واقعاً در حال رفع شدن هستند یا نه.

کارخانه‌ای که یک‌بار هم برگشت، اما دوباره متوقف شد

روایت ۹ سال تعطیلی؟ اگر بدون توضیح گفته شود، تصویری ناقص از سابقه صدر فولاد به مخاطب می‌دهد.

بر اساس توضیحات معاون اقتصادی استانداری لرستان، این واحد از سال ۱۳۹۶ عملاً از چرخه تولید خارج شده، اما در فاصله سال‌های ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۲ برای مدت کوتاهی – حدود یک تا دو ماه – فعالیت داشته است. پس از آن نیز مشکلات مرتبط با مالکیت موجب توقف دوباره کارخانه شده است.

همین سابقه کوتاه، شاید مهم‌ترین بخش ماجرای امروز باشد.

صدر فولاد یک‌بار دیگر نشان داده که بازگشت موقت به تولید، الزاماً به معنای احیای صنعتی نیست.

در سال ۱۴۰۲ نیز خبرهایی درباره راه‌اندازی مجدد، تأمین مواد اولیه و تعمیر و به‌روزرسانی تجهیزات این کارخانه منتشر شده بود.

بنابراین معیار ارزیابی اتفاق جدید نباید صرفاً این باشد که «آیا کارخانه دوباره راه می‌افتد؟»

سؤال دقیق‌تر این است:

آیا این بار تولید می‌تواند ادامه‌دار باشد؟

گره اصلی کجاست؟

در روایت مسئولان فعلی، دو دسته مانع بیش از همه تکرار می‌شود: مشکلات مالی و اختلافات مالکیتی.

رئیس هیأت حمایت از صنایع وزارت صمت، مشکلات مربوط به گردش مالی و اختلاف میان شرکا را از عوامل توقف فعالیت صدر فولاد اعلام کرده است.

از سوی دیگر، معاون هماهنگی امور اقتصادی استانداری لرستان اعلام کرده است که بانک کشاورزی حدود ۴۰ میلیون یورو از این واحد طلب دارد و در

آفتابگردان به مزارع لرستان رسید

در این میان، تناوب زراعی نیز اهمیت پیدا می‌کند.

مدیر زراعت سازمان جهاد کشاورزی لرستان معتقد است آفتابگردان به دلیل ریشه عمیق خود، می‌تواند در تناوب با غلات مورد بررسی قرار گیرد؛ چراکه تفاوت در الگوی ریشه‌ای محصولات می‌تواند در مدیریت منابع خاک اهمیت داشته باشد.

اما باز هم تأکید اصلی بر «بررسی» است، نه نسخه واحد.

یعنی آفتابگردان قرار نیست یک‌شبه جای محصولات دیگر را بگیرد؛ بلکه باید بر اساس ویژگی زمین، آب، هزینه و بازار، در مناطقی که ظرفیت لازم را دارند وارد برنامه زراعی شود.

۱۶۰ هکتار؛ آغاز یک تجربه، نه پایان آن

برای دورود، ۱۶۰ هکتار نخستین سطح قابل توجه کشت آفتابگردان است. اما اهمیت این عدد بیش از آنکه به وسعت آن مربوط باشد، به

تجربه‌ای مربوط است که از دل آن شکل می‌گیرد.

اگر کشاورزان در پایان فصل بتوانند عملکرد مناسب، هزینه قابل کنترل و بازار قابل اتکایی برای محصول مشاهده کنند، احتمال افزایش سطح زیرکشت در سال‌های آینده بیشتر خواهد شد.

مدیر جهاد کشاورزی دورود نیز بر همین اساس از احتمال توسعه سطح زیرکشت در سال آینده سخن گفته است.

بنابراین موفقیت آفتابگردان در دورود، فقط به عملکرد یک مزرعه وابسته نیست؛ به این بستگی دارد که نتیجه این تجربه تا چه اندازه بتواند اعتماد سایر بهره‌برداران را جلب کند.

در کشاورزی، یک مزرعه موفق گاهی از ده‌ها جلسه اداری اثرگذارتر است.

وقتی مزرعه به آزمایشگاه تبدیل می‌شود

اگر بخش اقتصادی ماجرا یک سؤال داشته باشد، بخش فنی پاسخ‌های آن را جست‌وجو می‌کند.

کارشناسان و محققان بخش‌های مختلف علوم زراعی، تغذیه و آفات در دورود طی هفته گذشته حاضر شدند تا درباره جزئیاتی صحبت کنند که شاید برای مخاطب عادی ساده به نظر برسد، اما برای عملکرد نهایی محصول تعیین‌کننده است.

انتخاب رقم، تاریخ کشت، تغذیه، آبیاری، کنترل علف‌های هرز، مدیریت آفات و بیماری‌ها و زمان برداشت، مجموعه‌ای از تصمیم‌های هستند که نتیجه آنها در پایان فصل روی عملکرد مزرعه دیده می‌شود.

محمدی‌پور، مدیر زراعت سازمان جهاد کشاورزی لرستان، در گفت‌وگو با مهر بر همین نکته تأکید دارد و توسعه آفتابگردان را وابسته به رعایت مجموعه‌ای از اصول فنی می‌داند.

از نگاه او، انتخاب رقم متناسب با منطقه، رعایت زمان مناسب کشت و مدیریت صحیح تغذیه و آبیاری، از عوامل اصلی موفقیت اقتصادی این محصول هستند.

اما شاید مهم‌ترین بخش این فرآیند، تبدیل دانش مکتوب به تجربه قابل مشاهده باشد.

فاصله دانشگاه و زمین کوتاه می‌شود

زهرا امیری، مدیر هماهنگی ترویج سازمان جهاد کشاورزی لرستان، هم در گفت‌وگو با مهر با اشاره به برگزاری برنامه‌های روز مزرعه برای مزارع کشاورزی استان معتقد است برنامه‌هایی مانند روز مزرعه می‌توانند فاصله میان دانش فنی و تجربه کشاورزان را کاهش دهند.

در این برنامه، کشاورزان در مزرعه حضور دارند، پرسش می‌کنند و پاسخ را در

هما

در مزرعه‌ای در حوالی دورود، ردیف‌های آفتابگردان آرام‌آرام قد کشیده‌اند؛ محصولی که تا همین چندی پیش سهمی جدی در نقشه زراعی این منطقه نداشت.

خبرگزاری مهر– صبح که روی مزارع روستای «هماینه» می‌نشیند، تصویر مزرعه دیگر فقط تصویر یک محصول نیست؛ ردیف‌های زرد و سبز آفتابگردان در میان زمین‌های کشاورزی، نشانه یک آزمون تازه‌اند. آزمونی که قرار است مشخص کند یک محصول جدید تا چه اندازه می‌تواند خود را با زمین، آب‌وهوا و اقتصاد کشاورزی منطقه سازگار کند.

آفتابگردان در لرستان محصولی تازه‌وارد به معنای مطلق نیست، اما توسعه آن در سطح فعلی، بخشی از یک سیاست بزرگ‌تر برای تغییر ترکیب محصولات کشاورزی استان است؛ سیاستی که هدف آن این است که کشاورز تنها بر چند محصول شناخته‌شده و مرسوم متکی نباشد.

این تغییر البته روی کاغذ ساده به نظر می‌رسد. کافی نیست یک محصول از نظر کارشناسی مناسب تشخیص داده شود؛ کشاورز باید بداند چه رقمی بکار، چه زمانی وارد زمین شود، چه میزان هزینه کند، محصول را چگونه برداشت کند و در نهایت، محصول برداشت‌شده را با چه قیمتی به فروش برساند.

مزرعه‌ای که یک انتخاب تازه را امتحان می‌کند

ندا محمدی، مدیر زراعت سازمان جهاد کشاورزی لرستان، در گفت‌وگو با مهر تأکید دارد که مسئله فقط اضافه‌شدن یک محصول به فهرست محصولات کشاورزی نیست.

به گفته او، سطح زیرکشت آفتابگردان در استان به ۲۱۰ هکتار رسیده و این محصول، با توجه به شرایط اقلیمی و ظرفیت‌های موجود، می‌تواند یکی از گزینه‌های قابل بررسی در تناوب زراعی باشد.

او در توضیح این رویکرد، بر یک نکته مهم دست می‌گذارد: کشاورزی امروز دیگر نمی‌تواند صرفاً بر اساس عادت‌های گذشته پیش برود. افزایش هزینه نهاده‌ها باعث شده تصمیم‌های زراعی بیش از گذشته به محاسبه اقتصادی وابسته شود.

محمدی معتقد است زمانی که قیمت کود، بذر و سایر نهاده‌ها افزایش پیدا می‌کند، نمی‌توان افزایش مصرف نهاده را تنها راه رسیدن به عملکرد بالاتر دانست.

از نگاه او، رعایت اصول فنی، کاهش دست‌کاری خاک، حفظ بقایای گیاهی و توجه به تناوب، بخشی از الزامات پایداری تولید است. این نگاه، آفتابگردان را از یک محصول صرفاً جدید به یک قطعه از پازل تغییر الگوی کشت تبدیل می‌کند.

دورود؛ نقطه شروع یک تجربه ۱۶۰ هکتاری

در همین چارچوب، محمد ابدالی، مدیر جهاد کشاورزی شهرستان دورود، در گفت‌وگو با مهر از اختصاص ۱۶۰ هکتار از اراضی روستای هماینه به کشت آفتابگردان برای نخستین بار در شهرستان خبر داده است.

این سطح از کشت برای نخستین تجربه شهرستان، عدد قابل توجهی است؛ اما نکته مهم‌تر در شیوه اجرای آن قرار دارد.

از مجموع این اراضی، ۱۲۰ هکتار با سیستم آبیاری بارانی و ۴۰ هکتار با آبیاری تیپ زیر کشت رفته است. یعنی توسعه آفتابگردان از همان ابتدا در کنار یک هدف دیگر تعریف شده است: استفاده بهتر از منابع آب.

ابدالی می‌گوید استقبال کشاورزان نیز قابل توجه بوده و پس از آغاز کشت، بهره‌برداران با مراجعه به مدیریت جهاد کشاورزی درباره توسعه این محصول پرس‌وجو کرده‌اند.

این استقبال البته هنوز به معنای تثبیت آفتابگردان در الگوی کشت نیست. محصول باید یک فصل زراعی را پشت سر بگذارد، عملکرد خود را نشان دهد و مهم‌تر از آن، از نظر اقتصادی برای کشاورز قابل دفاع باشد.

در واقع، مزرعه امسال برای کشاورزان منطقه فقط محل تولید محصول نیست؛ یک میدان آزمایش است.

آفتابگردان باید ثابت کند که می‌تواند در زمین لرستان، در کنار سایر محصولات، سهمی پایدار داشته باشد.

پشت هر دانه آفتابگردان، یک حساب اقتصادی است

کشاورز در نهایت با یک سؤال ساده تصمیم می‌گیرد: «این محصول برای من صرفه دارد یا نه؟»

هر اندازه یک محصول از نظر علمی مناسب باشد، اگر هزینه‌های تولید آن بالا برود یا بازار فروش مطمئنی نداشته باشد، نمی‌تواند به‌سادگی جای خود را در مزرعه باز کند.

از همین‌جا اهمیت تجربه نخستین کشاورزان دورود روشن می‌شود. ندا محمدی نیز بر همین موضوع تأکید دارد و از کشاورزان می‌خواهد هنگام تصمیم‌گیری برای توسعه کشت آفتابگردان، فقط به عملکرد احتمالی محصول توجه نکنند، بلکه هزینه تولید و بازار فروش را نیز در نظر بگیرند.

این نگاه اهمیت زیادی دارد؛ زیرا تغییر الگوی کشت بدون توجه به اقتصاد مزرعه ممکن است از یک سیاست مطلوب، به یک ریسک برای بهره‌بردار تبدیل شود.

وقتی افزایش هزینه نهاده‌ها معادله را تغییر می‌دهد

در سال‌های گذشته، یکی از راه‌های افزایش عملکرد در بسیاری از مزارع، افزایش مصرف نهاده‌ها بوده است. اما حالا معادله تغییر کرده است.

وقتی هزینه تولید بالا می‌رود، هر کیلو محصول اضافه باید در برابر هزینه‌ای که برای تولید آن صرف شده، ارزش اقتصادی داشته باشد.

محمدی از همین منظر بر رعایت اصول زراعی تأکید می‌کند.

به گفته او، میزان کود مورد نیاز هر مزرعه باید بر اساس شرایط همان زمین تعیین شود و مصرف نسنجیده نهاده‌ها نه‌تنها الزاماً عملکرد را افزایش نمی‌دهد، بلکه می‌تواند به ساختار خاک آسیب وارد کند.

خبر

هشدار دادستان لرستان درباره

اقدامات سازمان یافته هنجارشکنانه

دادستان عمومی و انقلاب مرکز لرستان با تأکید بر اجرای قوانین مرتبط با عفاف و حجاب، از دستگاه‌های مسئول و متولیان اماکن عمومی خواست به وظایف قانونی خود عمل کنند و گفت: با اقدامات سازمان‌یافته و تکرارشونده‌ای که واجد وصف قانونی باشد، برابر قانون برخورد خواهد شد.

علی حسونود بر مسئولیت دستگاه‌های اجرایی، نظارتی و اتحادیه‌های صنفی در پیشگیری از تخلفات و اجرای مقررات تأکید کرد و گفت: هیچ دستگاه یا واحد صنفی نباید نسبت به تکالیف قانونی خود بی‌تفاوت باشد.

وی تأکید کرد: فعالیت آمران به معروف و ناهیان از منکر باید در چارچوب قانون و بدون توهین یا درگیری باشد و در صورت احراز تخلف با جرم، موضوع از مسیر قانونی پیگیری خواهد شد.

توزیع ۱۲۰ سامانه خورشیدی در بین عشایر لرستان

مدیرعامل شرکت توزیع برق لرستان از توزیع ۱۲۰ سامانه خورشیدی در بین عشایر این استان خبر داد.

شیرزاد جمشیدی اعتبار هزینه شده دراین‌رابطه را بیش از هشت میلیارد تومان عنوان کرد و از برنامه‌ریزی برای تهیه و توزیع ۲۲۰ سامانه خورشیدی در بین عشایر لرستان طی امسال بااعتبار ۱۲ میلیارد تومان خبر داد.

تخلف ۱۱۸ میلیارد ریالی واحدهای تولیدی لرستان

مدیرکل صمت لرستان از تشکیل پرونده تخلف برای تعدادی از واحدهای تولیدی استان به ارزش مجموع ۱۱۸ میلیارد ریال خبر داد. بهمن جعفری گفت: این پرونده‌ها در جریان بازرسی از واحدهای تولیدی و به دلیل ثبت‌نکردن موجودی مواد اولیه در سامانه‌های قانونی تشکیل و برای رسیدگی به تعزیرات حکومتی استان ارجاع شده است.

برقراری مقرری بیمه بیکاری برای ۱۸۰۸ نفر در لرستان

مدیرکل تأمین اجتماعی لرستان گفت: از مجموع ۲ هزار و ۱۳۶ متقاضی مقرری بیمه بیکاری در استان، مقرری یک‌هزار و ۸۰۸ نفر برقرار شده و ۹۳ پرونده نیز در حال بررسی است.

منوچهر گودرزی افزود: ۱۷۳ پرونده دیگر نیز در اداره‌کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی و تأمین اجتماعی در حال طی مراحل اداری است. همچنین ۶۴۵ نفر از افرادی که به دلیل شرایط ایجادشده شغل خود را از دست داده بودند، به بازار کار بازگشته‌اند و مقرری بیمه بیکاری ۸۲ کارگر کارگاه سد مخمل‌کوه نیز برقرار شده است.

وی با تأکید بر اهمیت درج دستمزد واقعی بیمه‌شدگان در فهرست‌های حق بیمه گفت: میزان بسیاری از تعهدات تأمین اجتماعی، از جمله مقرری بیمه بیکاری و مستمری بازنشستگی، بر اساس دستمزدی محاسبه می‌شود که مبنای پرداخت حق بیمه قرار گرفته است. بر اساس ماده ۴۷ قانون تأمین اجتماعی، در صورت مغایرت دستمزد واقعی با مبالغ ثبت‌شده، مابه‌التفاوت به‌عنوان بدهی کارفرما محاسبه خواهد شد.

از کف کارخانه تا نیمه راه تصفیه خانه؛ ردپای یک تغییر در صنعت لرستان

شاید هنوز برای سخن گفتن از یک تحول بزرگ زود باشد، اما همین تغییر زوایای نگاه می‌تواند نقطه آغاز باشد؛ نقطه‌ای که در آن، موفقیت شهرک صنعتی نه با تعداد جلسات و خبرها، بلکه با صدای خط تولید، استمرار فعالیت واحدها و نتیجه‌ای که در عملکرد پندگاه‌های صنعتی دیده می‌شود، سنجیده خواهد شد.

مدیریت شهرک» به سمت «مدیریت مسئله تولید».

ز یک سو مدیران در محل واحدهای تولیدی به دنبال شناخت مسئله‌اند و از سوی دیگر، زیرساختی مانند تصفیه‌خانه بروجرد در حال توسعه است. در کنار آن، بازار به‌عنوان حلقه‌ای از زنجیره تولید مورد توجه قرار گرفته است.

زیست‌محیطی اهمیت دارد و هم می‌تواند زیرساخت لازم برای استمرار فعالیت و توسعه واحدهای صنعتی را تقویت کند. عبور پروژه از نیمه‌راه، بنابراین صرفاً یک درصد پیشرفت عمرانی نیست؛ بخشی از ظرفیت زیرساختی شهرک بروجرد در حال افزایش است.

مسئله فقط تولید نیست؛ بازار هم هست

در تازه‌ترین مواضع مدیریت شرکت شهرک‌های صنعتی لرستان، در کنار حمایت از واحدهای تولیدی و رفع موانع، توسعه بازارهای داخلی و صادراتی نیز مورد تأکید قرار گرفته است.

این بخش از ماجرا اهمیت ویژه‌ای دارد. واحد صنعتی برای ادامه حیات فقط به زمین، آب، برق یا فاضلاب نیاز ندارد؛ محصول باید بازار داشته باشد و بنگاه باید بتواند هزینه‌های تولید را پوشش دهد و در بازار رقابت کند.

به همین دلیل، کنار هم قرار گرفتن سه محور «بازدید میدانی»، «تکمیل زیرساخت» و «توسعه بازار» نشان می‌دهد نگاه به شهرک صنعتی در حال گسترده‌تر شدن است؛ از مدیریت زمین و خدمات به سمت پشتیبانی از کل چرخه فعالیت بنگاه.

تغییر از کجا معلوم می‌شود؟

البته هنوز برای قضاوت درباره میزان موفقیت این رویکرد زود است. فاصله میان یک تصمیم مدیریتی و اثر اقتصادی آن، با چند بازدید یا یک پروژه عمرانی پر نمی‌شود.

معیار اصلی، خروجی این اقدامات خواهد بود: چند مشکل واقعاً حل می‌شود؟ چند واحد تولیدی از یک مانع عبور می‌کند؟ پروژه‌های زیرساختی چه زمانی به بهره‌برداری می‌رسند؟ و در نهایت، این اقدامات چه اثری بر تولید، اشتغال و بازار واحدهای صنعتی استان خواهند داشت؟

دریچه لرستان |

سه‌شنبه خبر تازه از شرکت شهرک‌های صنعتی لرستان، تصویری متفاوت از روزهای اخیر این مجموعه ارائه می‌دهد؛ تصویری که در آن، مدیریت شهرک‌ها از سطح جلسات و مکاتبات فاصله گرفته و توجه بیشتری به مسائل واقعی تولید در کف کارخانه معطوف شده است.

از بازدید و بررسی مستقیم مشکلات واحدهای تولیدی تا پیشرفت پروژه تصفیه‌خانه شهرک صنعتی بروجرد، محور مشترک این اخبار یک چیز است: تلاش برای نزدیک‌تر شدن مدیریت شهرک‌ها به مسائل واقعی تولید.

مدیرعامل شرکت شهرک‌های صنعتی لرستان بر ضرورت بررسی میدانی مشکلات واحدهای تولیدی و یافتن راهکارهای عملی برای رفع موانع تأکید کرده است؛ و رویکردی که در صورت استمرار می‌تواند فاصله میان تصمیم‌های مدیریتی و واقعیت خط تولید را کاهش دهد.

فرزاد محمدی در جریان بازدید از واحدهای تولیدی، بر حمایت از صنایع کوچک و متوسط و پیگیری مشکلات آنها تأکید کرده است. اهمیت این رویکرد در آن است که بسیاری از موانع تولید در مرحله اجرا و در محل فعالیت واحدها خود را نشان می‌دهند؛ جایی که یک مشکل زیرساختی، خدماتی یا اجرایی می‌تواند مستقیماً بر تولید اثر بگذارد.

نیمہ راہ یک پروژہ حیاتی

در یکی از مهم‌ترین تحولات زیرساختی اخیر، مدول دوم تصفیه‌خانه فاضلاب شهرک صنعتی شماره یک بروجرد از ۵۰٪ درصد پیشرفت فیزیکی عبور کرده است؛* پروژه‌ای که با تکمیل آن، ظرفیت تصفیه‌خانه از ۳۰۰ تا ۶۰۰ مترمکعب در شبانه‌روز افزایش خواهد یافت.

فاضلاب شاید در ظاهر موضوعی حاشیه‌ای در مقایسه با تولید و اشتغال به نظر برسد، اما برای یک شهرک صنعتی، بخشی از زیرساخت حیاتی فعالیت واحدهاست. توسعه ظرفیت تصفیه، هم از منظر الزامات

از ۴۳ روستا تا چمن سلطان؛

پروژه‌های آب و فاضلاب لرستان به بهره‌برداری می‌رسند

نوریزدان با اشاره به اجرای این طرح‌ها در راستای توسعه متوازن خدمات، گفت: پروژه‌های آب و فاضلاب استان با استفاده از ظرفیت‌های اعتباری ملی و استانی در حال اجراست و هدف آن تأمین آب شرب پایدار، توسعه شبکه‌های آب و فاضلاب و بهبود خدمات‌رسانی به شهروندان و روستاییان است. به گفته وی، بهره‌برداری از این طرح‌ها بخشی از برنامه شرکت آب و فاضلاب لرستان برای تقویت زیرساخت‌های آب و فاضلاب و رفع مشکلات ناشی از تنش آبی در مناطق مختلف استان به شمار می‌رود. همچنین، اجرای هم‌زمان طرح‌های آب‌رسانی روستایی، توسعه شبکه‌های شهری و تکمیل زیرساخت‌های فاضلاب نشان‌دهنده تمرکز پروژه‌های این شرکت بر رفع نیازهای مناطق کم‌برخوردار و تقویت زیرساخت‌های حیاتی استان است؛ موضوعی که با توجه به ندوام تنش آبی در برخی مناطق لرستان، اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. از میان این طرح‌ها، آب‌رسانی به روستاهای کم‌برخوردار از نظر جمعیت تحت پوشش اهمیت ویژه‌ای دارد؛ زیرا دسترسی پایدار به آب شرب علاوه بر ارتقای کیفیت زندگی خانوارهای روستایی، می‌تواند به تثبیت جمعیت و کاهش مشکلات ناشی از کمبود آب در این مناطق کمک کند.

دریچه لرستان |

هم‌زمان با هفته دولت، ۲۲ پروژه آب و فاضلاب لرستان با اعتباری بالغ بر ۸۵۰ میلیارد تومان به بهره‌برداری می‌رسد؛ طرح‌هایی که بیش از ۱۱۰ هزار نفر را تحت پوشش قرار می‌دهد و بخشی از نیاز مناطق شهری و روستایی استان به آب شرب پایدار و خدمات فاضلاب را پاسخ می‌دهد.

نورالدین نوریزدان، مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب لرستان، با اعلام این خبر گفت: این پروژه‌ها در بخش‌های آب و فاضلاب شهری و روستایی اجرا شده‌اند و هدف از اجرای آن‌ها توسعه زیرساخت‌ها، ارتقای کیفیت خدمات و کاهش تنش آبی در مناطق مختلف استان است.

وی آبرسانی به ۴۳ روستای کم‌برخوردار را یکی از طرح‌های شاخص هفته دولت عنوان کرد و افزود: با بهره‌برداری از این پروژه‌ها، بیش از پنج هزار و ۵۰۰ نفر در قالب یک هزار و ۵۰۰ خانوار روستایی به آب آشامیدنی

سالم، پایدار و بهداشتی دسترسی پیدا می‌کنند.

مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب لرستان، افتتاح تصفیه‌خانه فاضلاب شهر چمن سلطان در شهرستان الیگودرز و آب‌رسانی به جنوب شهر خرم‌آباد را از دیگر پروژه‌های شاخص این هفته شمرد.

افتتاح ۳۶۶ میلیارد ریال طرح آبخیزداری در لرستان طی هفته دولت

مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری لرستان از افتتاح و بهره‌برداری از طرح‌هایی به ارزش ۳۶۶ میلیارد ریال در این استان هم‌زمان با هفته دولت خبر داد.

شیرزاد نجفی با گرامیداشت هفته دولت و یاد شهدای دولت، اظهار کرد: این طرح‌ها با هدف تقویت زیرساخت‌های منابع طبیعی، مدیریت منابع آب و خاک، حفاظت از عرصه‌های ملی و بهبود خدمات‌رسانی در نقاط مختلف استان اجرا شده‌اند.

وی افزود: بخش قابل توجهی از اعتبارات اختصاص یافته به طرح‌های آبی‌زرداری و مدیریت منابع آب و خاک اختصاص دارد. این پروژه‌ها با هدف کنترل روان‌آب‌ها، کاهش فرسایش خاک، پیشگیری از خسارات ناشی از سیلاب، تقویت پوشش گیاهی و افزایش بهره‌وری از منابع طبیعی اجرا شده‌اند.

نیمفنی آبپخش‌داری را یکی از محوره‌های اصلی فعالیت اداره کل منابع طبیعی و آبپخش‌داری لرستان دانست و گفت: اجرای این طرح‌ها علاوه بر حفاظت از عرصه‌های طبیعی، در کنترل سیلاب، تغذیه سفره‌های آب زیرزمینی و حفظ خاک و منابع پایه استان نقش دارد.

توسعه ظرفیت تولید نهال

مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری لرستان، توسعه و احداث نهالستان را از دیگر طرح‌های قابل بهره‌برداری در هفته دولت عنوان کرد و گفت: افزایش ظرفیت تولید نهال، از اولویت‌های این اداره کل در اجرای طرح مردمی

کاشت یک میلیارد درخت است.

به گفته وی، توسعه نهالستان‌ها امکان تأمین نهال مورد نیاز برای جنگل‌کاری، حیات مزارع و توسعه فضای سبز را فراهم می‌کند و در بلندمدت می‌تواند به افزایش پوشش گیاهی، کاهش فرسایش خاک و کاهش آثار خشکسالی کمک کند.

تقویت زیرساخت‌های حفاظتی

جغفی همچنین از بهره‌برداری سیستم برق اضطراری اداره کل و احداث دیوار حصار و انبار در محل یگان حفاظت منابع طبیعی خبر داد.

روی درباره سیستم برق اضطراری گفت: استمرار فعالیت‌های اداری و عملیاتی، به‌ویژه در شرایط بحرانی، نیازمند زیرساخت‌های پشتیبان است و این سامانه می‌تواند از اختلال در ارائه خدمات جلوگیری کند.

مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری لرستان، تقویت زیرساخت‌های یگان حفاظت را نیز ضروری دانست و افزود: احداث فضای مناسب برای استقرار نیروها، نگهداری تجهیزات و ارتقای شرایط فیزیکی و حفاظتی یگان، توان عملیاتی نیروهای حفاظت از عرصه‌های ملی را افزایش می‌دهد.

جغفی در پایان تأکید کرد: مجموعه طرح‌های قابل افتتاح هفته دولت، در راستای حفاظت، احیا و توسعه منابع طبیعی، اجرای طرح‌های آبخیزداری، افزایش تولید نهال و تقویت زیرساخت‌های حفاظتی اجرا شده‌اند و تداوم این اقدامات به تخصیص اعتبارات مورد نیاز و حمایت از طرح‌های منابع طبیعی در نقاط مختلف استان وابسته است.